05/12/2024

π. Διονύσιος Κατερίνας: Το Προφητικό Χάρισμα

/ Ενορίες

Ο προφήτης δεν έχει να κάνει με το μέλλον, όπως οι περισσότεροι νομίζουμε, αλλά με το θέλημα του Θεού. Δεν είναι ένας μελλοντολόγος αλλά αυτός που μεταφέρει στους ανθρώπους τι είναι το θέλημα του Θεού. Επειδή όμως το θέλημα του Θεού εκφράζεται σε μελλοντικό χρόνο πολλές φορές, γι' αυτό ταυτίστηκε με αυτόν που προλέγει τα μέλλοντα.

Ομιλία με θέμα «Το Προφητικό Χάρισμα», πραγματοποίησε ο Αρχιμανδρίτης π. Διονύσιος Κατερίνας, κληρικός της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, στον Ιερό Ναό Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Τετάρτη 4 Δεκεμβρίου.

Της ομιλίας, που δόθηκε στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»,

προηγήθηκε Ιερά Παράκληση προς την Υπεραγία Θεοτόκο τη Βηματάρισσα.

Μιλώντας για το χάρισμα της προφητείας, ο π. Διονύσιος σημείωσε αρχικά πως η προφητεία δεν είναι τίποτε άλλο παρά η ιστορία των γεγονότων και η ιστορία είναι η προφητεία μετά τα γεγονότα. Κεντρικό πρόσωπο της προφητείας και της ιστορίας είναι ο άνθρωπος που του δωρήθηκε το προφητικό χάρισμα, δηλαδή ο προφήτης.

«*Ο προφήτης δεν έχει να κάνει με το μέλλον, όπως οι περισσότεροι νομίζουμε, αλλά με το θέλημα του Θεού. Δεν είναι ένας μελλοντολόγος αλλά αυτός που μεταφέρει στους ανθρώπους τι είναι το θέλημα του Θεού. Επειδή όμως το θέλημα του Θεού εκφράζεται σε μελλοντικό χρόνο πολλές φορές, γι' αυτό ταυτίστηκε με αυτόν που προλέγει τα μέλλοντα.*

Δεν έχει όμως να κάνει πάντα με το μέλλον. Προφήτης είναι αυτός που τον επέλεξε ο Θεός να μεταφέρει τα μηνύματα Του στους ανθρώπους.»

Στη συνέχεια ο π. Διονύσιος αναφέρθηκε στο πως γίνεται η επιλογή του προφήτη, σημειώνοντας πρώτα ότι οι προφήτες εκλέγονται με θαυμαστά σημεία από τον Θεό.

Η ιδιότητα τους ήταν αυστηρά προσωπική και έκτακτη και διαρκούσε όσο η αποστολή τους, να υλοποιήσουν το θέλημα του Θεού. Και στην προσωπική τους ζωή ήταν δίκαιοι και πρώτοι αυτοί εφάρμοζαν το θέλημα Του. Συγκρούονταν ελέγχοντας βασιλείς ασεβείς, αρχιερείς, ιερείς και λαό που γυρνούσαν την πλάτη στις εντολές του Θεού.

Ο μεγαλύτερος σκοπός των προφητών ήταν η προετοιμασία του κόσμου για την έλευση του μεσσία. Όλες οι προφητείες της Π. Διαθήκης, μιλάνε για συγκεκριμένο πρόσωπο, τον Ιησού Χριστό.

«Η Π. Διαθήκη βέβαια δεν αναφέρει μόνο τις προφητείες για τον ερχομό του Χριστού, αλλά συνολικά 332 προφητείες για γεγονότα της επίγειας ζωής του θεανθρώπου, που πραγματοποιήθηκαν με ακρίβεια στο πρόσωπο του Κυρίου και στο έργο Του.»

Οι προφήτες της Π. Διαθήκης ξεκινούν από τον Αβραάμ και φθάνουν μέχρι τον Ιωάννη τον Πρόδρομο, ο οποίος συνδέει στο χάρισμα της προφητείας, την Παλαιά με την Καινή Διαθήκη. Αυτοί οι προφήτες φανερώνουν το θέλημα του Θεού, κηρύττοντας μετάνοια και επιστροφή, όταν έχει ξεφύγει ο κόσμος, αλλά έχουν και μεσσιανικό χαρακτήρα για τον ερχομό Του και το απολυτρωτικό Του έργο.

Επίσης, παρατήρησε ο π. Διονύσιος, δεν μιλούσαν εξ' ονόματος τους, αλλά πάντοτε το κήρυγμα τους άρχιζε με το «τάδε λέγει Κύριος» ή «λόγος Κυρίου» ή «άκουε Ισραήλ τι λέγει Κύριος ο Θεός». Έλεγχαν, προειδοποιούσαν, συχνά με σκληρά λόγια και το αποτέλεσμα ήταν να γίνουν δυσάρεστοι και απειλητικοί. Γι' αυτό δοκιμάσθηκαν, περιφρονήθηκαν, περιπαίχθηκαν, καταδιώχθηκαν ακόμη και θανατώθηκαν.

«Οι προφήτες μας στην Π. Διαθήκη ονομάζονταν «οι βλέποντες», γιατί είχαν τον θείο φωτισμό και μπορούσαν να βλέπουν και να κατανοούν πλήρως το θέλημα του Κυρίου.»

Υπάρχει μία λανθασμένη άποψη που προέρχεται είτε από θεολογική αγνωσία είτε από εκσυγχρονιστική διαστρέβλωση, συνέχισε ο π. Διονύσιος, ότι δεν υπάρχουν μετά Χριστόν προφήτες. Στην εποχή της Κ. Διαθήκης, την εποχή της Χάριτος, η ικανότητα των παλαιών προφητών επεκτείνεται και σε βάθος και σε πλάτος.

Διότι ο κάθε χριστιανός που έχει βαπτισθεί και λάβει το άγιο Μύρο και κοινωνεί των θείων Μυστηρίων, μετέχει, όπως λέμε στην γλώσσα της Εκκλησίας, στο τριπλό αξίωμα του Κυρίου, δηλαδή καθίσταται και ο ίδιος κατά χάριν προφήτης, ιερεύς και βασιλεύς. Όλοι οι ορθόδοξοι χριστιανοί απανταχού της γης, είμαστε εν δυνάμει προφήτες.

«Το προφητικό χάρισμα δεν εξέλειπε από την Ορθόδοξη Εκκλησία, δεν υπάρχει λήξη της αποστολικής και μετά-αποστολικής περιόδου, καθώς είναι δώρημα εκ Θεού στα σκεύη του τα εκλεκτά, που δεν πρόκειται να εκλείψουν.

Γι' αυτό και βλέπουμε πολλούς από τους Πατέρες του αιώνα μας, αλλά και των προηγουμένων παλαιών χρόνων, να έχουν το χάρισμα της προφητείας.»

Στη συνέχεια ο π. Διονύσιος αναφέρθηκε στους ψευδοπροφήτες που υπήρχαν και θα

υπάρχουν πάντοτε και οι οποίοι πάσχουν από μια μεγάλη προβληματική, ότι θέλουν να αυτοπροβληθούν και να αυτοανακηρυχθούν ως άγιοι. Οι ψευδοπροφητείες τους αποτελούν γέννημα της διαβολικής επήρειας σε αυτούς, ένεκα του αμαρτωλού και πλανεμένου νου τους και της εμπαθούς καρδίας τους.

Οι προφητείες, ποτέ δεν ερμηνεύονται πριν αποκαλυφθούν και πραγματοποιηθούν, είπε ολοκληρώνοντας την ομιλία του. Γι’ αυτό και κανείς από τους αγίους Πατέρες της Εκκλησίας μας δεν τόλμησε να ερμηνεύσει την Αποκάλυψη.

«Η ιστορία της Εκκλησίας είναι ολόκληρη μια προφητεία και περικλείεται σε τρεις φράσεις: ο Χριστός επρόκειτο να έλθει, ο Χριστός ήλθε και ο Χριστός θα ξαναέλθει. Και για τις τρεις αυτές «εποχές», ο Θεός εμπνέει, εκλέγει, αποστέλλει και χειροτονεί τους προφήτες του.

Οι προφήτες στην Π. Διαθήκη έβλεπαν τον Άσαρκο Λόγο. Οι προφήτες της Κ. Διαθήκης τον Σεσαρκωμένο Λόγο και τον Ερχόμενον πάλι μετά δόξης κρίναι ζώντας και νεκρούς. Προφήτες λοιπόν υπήρξαν, υπάρχουν και θα υπάρχουν μέσα στην Εκκλησία μέχρι της συντελείας των αιώνων.»

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς